

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

666. Quodnam sit officium illius circa celebrationem missarum solennium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

Iocis id spectet privat vè ad Archidiaconum, ut simile quid habes in facultate conferendi.

Questio 665. Quodnam sit officium Archidiaconi quo ad Chorum?

1. **R**esp. primò in genere: in choro habere Archidiaconum primam Dignitatem post pontificalem; alisque ibidem superiorē & majorem haberi; prōnūciant Barbos. *lur. eccl. l. i. c. 24. num. 20.* spectare ad eum ratione proprii munieris in absentia Episcopi ejusque Vicarii regimētū chori, sit Pignat. *tom. 4. cons. 183. n. 1.* Datque ipse ordinem gerendorum in choro. *Pignat. loc. cit. num. 2.* citans Barbos. *de Can. & Dignit. l. 5. num. 20.* Grammat. *decif. 24. num. 7.* & Roram apud Put. *decif. 8. num. 3. l. 3.*

2. Resp. secundò in specie: ad illum permanentem in choro spectat in principio Matutini, Horarum Canoniarum & Vesperarum intimare Pater noster. Item hoc recitato, dare manu signum, ut incipiatur: Domine labia, vel Deus in adjutorium. Item ad primam dicere: Dies & adū nosfros &c. Adjutorium nostrum &c. Deus nos benedicit &c. ad Completorium: Nostrum quietam &c. Benedicat & custodiat &c. & in fine Horarum & Matutini: Dominus de nobis &c. & antequam signum per ipsum decuit, nemo expleto officio è choro egredi debet. Barbos. *cit. c. 24. num. 20.* restans sic statuisse S. Congr. Card. præpos. negot. Episc. & Regular. in Theatina sub die 18. April. 1617. Pignat. *cit. cons. 183. num. 3. & num. 2.* ubi, quod Archidiaconus Cathedralis, ut prima dignitas post pontificalem, dum est in choro, recognoscatur debeat tanquam superior & major, & ad ipsum spectent nutus & versiculi superiores, & officio finito dare signum egressus à choro, & licetiam excundi antequam sit finitum &c. Declaratum sit in dicta Theatina, sic c. officium, de off. Archid. dicitur, ipsum omne officium ecclesiasticum providendo Lectiones & Responsoria in matrice ecclesia dare debere & auscultare, iū tantum, ut nullus Evangelium aut Epistolam, responsoria vel qualilibet in ecclesia Lectionem legat & cantet, donec ab illo auscultetur. Verū tamen, cum saepius inter Archidiaconum & Primicerium seu Cantorem excitata fuerit controversia super officium dirigendi chorū, teste Pignat. *tom. 4. cons. 27. à num. 1.* nonnūquam in favorem Cantoris rescripsit S. Congreg. Rituum, ut videre est apud eundem in *Cassanensi. s. Marii 1633.* ubi: Cantoris dignitatis in Cathedrali munus est, distribuere Lectiones, Antiphonas & prophetias, chorū regere & gubernare, ordinare tabellas & functiones ecclesiasticas per turnum ordine successivo; nec non dicere potest, quod & quā descendat dirigendā processiones, &c. Quandoque ē contra in favorem Archidiaconi declarasse visa est eadem S. Congregatio, ut videre est apud Pignat. *loc. cit. num. 1. & seq.* ubi Archidiaconus opponens se dicta Ecclesia Cantori exercenti ista munia, juxta præscriptum illud S. Congr. aliam attulit de 15. Sept. ejusdem anni in favorem sui emanaram declarationem, in qua statuitur primò, Capitulares de choro exire volentes ab Archidiacono primā dignitate, si præsens est, veniam petere debere. Secundò tabellam, in qua describi debent illi, per quos exercenda sunt functiones ecclesiastica per turnum, ad Archidia-

conum spectare, præscribere & ordinare: Cantoris autem munus esse chorū regere, iuxta præscriptum in tabella. Tertio ad Archidiaconum spectare, pro inchoando divino officio & pro discelū à choro &c, dare signum. Quas tamen S. Congregationis declarationes hac ratione conciliare institutus Pignat. *loc. cit. n. 7.* Quid prater functiones, quæ in prima illa S. Congreg. declaratione speciatim in favorem Primicerii sunt expressa, aliæ supersint, de quibus favore Archidiaconi potuit S. Congr. intelligere; nempe nominare sacerdotes, qui debeant celebrare & canere Missam, item Diaconos & Subdiaconos, & alia facere, quæ spectant ad Altare; non autem ad cantum & chorū, cuius directio nedum est reservata Cantori in prima declaratione, sed & in secunda, licet hæc emanaret instantē Archidiacono. & hæc quidem, ut ait Pignat. *num. 8.* conformiter dispositioni juris communis in c. *prædictis. d. 25.* in quo exprimuntur omnia munia Primicerii à munis & officio Archidiaconi distincta juxta tenorem primæ declarationis ante relatæ. Videtur nihilominus quod ad hæc quoque deferendum constitutini, præsertim immemoriali ecclesiarum particularium; constitutiones enim & consuetudines per diversa loca prevalent in officiis. Fagn. *In c. ad hæc. de off. Archid. n. 13.* ex Innoc. & juxta c. cum olim. de consuetud. Quamvis Pignat. *loc. cit. num. 9.* afferat, ad confundenda hac munia Cantoris & Archidiaconi non sufficeret, quod eorum prædecessores sic concordarint, si concordia hæc confirmata non fuerit authoritate pontificia; ed quod juxta Trid. *sess. 6. c. 4.* Extrav. Ambitiosa de rebus Eccl. non alia. & c. veniens, de transact. Transactio inter personas ecclesiasticas sit confirmata à Papā speciatim ex certa scientia cum causa cognitione, non teneat (intellige quod ad ligandos successores) & concordia non confirmata ex certa scientia à Trident. fuerint sublatæ; licet subjungat idem Pignat. quod in materia præminentiarum concordia coram Ordinario facta à prædecessoribus liger successores, etiam sine beneplacito Apostolico, indicasse Rotam apud Seraph. *decif. 36. & in Consentin. prædictie. 6. Jun. 1618.* coram Dunozetto.

Quest. 666. Quodnam sit officium Archidiaconi circa celebrationem Missarum solennium?

1. **R**esp. primò & præter ea, quæ hac de recta sunt supra ad Archidiaconum spectare omnia, quæ ad divinorum celebrationē (inter quæ videtur præcipuum celebratio Missarum: pertinent, ait Pignat. *cit. cons. 27. n. 6.* citans Cl. & DD. communiter in c. 2. de off. Archid. Nihilominus Archipresbyterum debere providere cuncta, quæ in Sacerdotum ministerio sunt præstanta, dicitur c. ministerium. de off. Archid. juxta quæ Host. in sum. de off. Archip. § que pertinent. ait, Archipresbyterum debere providere ministerium presbyterorum Cardinalium, id est, Ecclesiam Regentum, sic dictorum à cardine, quo ostium sustentatur, ut idem Host. cùmque dicta decretalis ministerium apertere concedat Archipresbytero, ut provideat cuncta præstanta in ministerio Sacerdotum, exceptis quæ sunt prohibita, quæ omnia sunt Ordinis Episcopalis; & exceptio firmer Regulam in casibus non exceptis, sequitur in omnibus, quæ ad Sacerdotum ministerium spectant, & non sunt Ordinis Episcopalis (inter quæ utique est quoque celebra-

celebratio Missarum) Archipresbyterorum esse præordinatorem, hæcque eum per se præstare debere aut aliis committere. Fagn. in c. ad hac. num. 11. & 12. Quin & c. i. de off. Archip. expresse & speciatim attribuitur Archipresbytero, ut Missarum solennia celebret. Unde jam celebrationem Missarum solennium absente Episcopo non spectare de jure ad Archidiaconum, sed ad Archipresbyterum, fuisse defendit Fagn. loc. cit. & num. 13. per plures num. seq. ubi: noui obstat, quod Host. loc. cit. postquam explicaret jus Archipresbyteri quod ad divinorum celebrationem, subdat; illud spectare principaliter ad Archidiaconum, & secundario ad Archipresbyterum sub Archidiacono; eo quod Host. non afferat id convenire Archidiacono de jure, sed de consuetudine, ubi nimur sic habent diversæ ecclesiæ. Uci etiam textus c. officium. de off. Archid. maximè favens Archidiacono, & pugnare visum cum c. Ministerium. de off. Archip. loquitur de consuetudine, quæ ubi non est, non competit Archidiacono jus ordinandi officium ecclesiasticum. pro quo Fagn. citat Jo. And. in c. ad hac. dicentem, omnia, quæ in citata decretali ad hac. de jure spectare ad Archidiaconum; cetera verò omnia, quæ continentur in cit. c. officium & reliquo tit. de off. Archid. procedere de consuetudine, quam nisi probet Archidiaconus, debet succumbere: adeòque jam jus celebrandi divina competere Archipresbytero de jure; Archidiacono verò tantum, ubi est consuetudo. Item, ut Fagn. num. 16. non obstat, quod ad Archidiaconum spectent omnia sub Episcopo; cum sit illius Vicarius in omnibus; & ad Archipresbyterum omne sub Archidiacono; adeò, ut post Episcopum Archidiaconus omnibus præsit; eo quod id optimè sic intelligi possit, ut dicta quidem ministeria spectent quidem de jure ad Archipresbyterum, & non ad Archidiaconum; Archipresbyter tamen, etiam cum illa præstat, subicit Archidiacono; adeò ut ab eo visitari & corrigi possit, & si in eis perperam quid aut inordiuæ gesserit, coerceri, ut id de jure spectat ad Archidiaconum. Item, ut habet num. 17. non obstat, sive ex eo nudum Archipresbyterum in hinc debere cedere Archidiacono, quod Archidiaconus hic & nunc sit presbyter, adeò que jam Ordine par Archipresbytero, & eo major administratione, ne aliquin ob susciprum ab Archidiacono sacerdotium, is jam posset Archipresbytero præcipere ministeria omnia ad Archipresbyterum de jure spectantia, subvertatur totus titulus de off. Archipresbyteri; ac ita si, quæ jura miro ordine constituentia hæc duas dignitates ad relevandum Episcopum, assignando cuique sua propria munia, nihilque magis abhorrentia, quam unum occupare officia plurimum. c. singula. dist. 89. dependerent à solius Archidiaconi voluntate, hic tot curis implicitus vix par illis esse posset. E contra Archipresbyter omni jure sibi adempto ludibrio omnibus esset. Ad hac, ut habet Fagn. num. 19. & 20. quemadmodum ratio, cur Archipresbyter præst presbyteris, & presbyteralibus illis officiis, non est Ordine presbyteratus, ut pote in quod ei aquales sunt certi presbyteri; sed quia id specialiter ejus dignitati à jure annexum; ita ruitò minus sacerdotium, ad quod

promotus est Archidiaconus ratiō esse potest; cur ea, quæ spectant hac in parte ad Archipresbyteratum, sibi sumere possit Archidiaconus; quin potius dicendum, eum ratione hujus Ordinis tanquam unum ex presbyteris Cardinalibus, de quibus cit. c. ministerium, quo ad celebrationem divinorum subesse Archipresbytero ut presbyterorum capiti. Denique, quod facit pro hac sententia, Archidiaconus per accidens est presbyter, ut pote cuius dignitati tantum annexus est Ordo diaconatus; Archipresbyter vero per se est presbyter, & ejus dignitati per se annexus Presbyteratus; Ordines enim sacri non attenduntur personis sed dignitatibus, ut patet ex Trident. Sess. 22. c. 4. proinde ex officio incumbit Archipresbytero celebratio Missarum, & nequaquam ille Ordo Archidiacono accidentalis attendendus in illo in præjudicium Archipresbyteri, cui is est naturalis; neque ex inde sequitur, quod Archidiaconus sit par Ordine Archipresbytero quod ad hoc, ut in celebratione Missarum sit ei præferendus. Fagn. numer. 20. Uti & hoc confirmatur ex eo, quod Canonici habentes Canonicatus Diaconales, licet sine presbyteri, Missam solennem non celebrent, sed inserviant in officio Diaconi. Quin & in Capella pontificia Cardinales Diaconi, licet in presbyteros ordinati, & habeant Archiepiscopatus, tamen non celebrent. sed assistant celebanti in officio Diaconi, & sedent ultimis post Cardinals presbyters. Fagn. num. 21.

2. Eidem sententia iisdemque principiis inheret Pignat. Tom. I. consult. 6. ubi non tantum num. 4. ait, quod ad Archidiaconum spectet munus celebrandi Missas solennes, quando Archipresbyter est impeditus (loquitur autem de Ecclesia, in qua de consuetudine Archipresbyteratus est prima dignitas sacerdotalis, & Archidiaconus dignitas tertia Diaconalis) sed & num. 10. censer, functiones pontificales & Missas solenes celebrare spectare potius ad Primicerium, tametsi Primicerius in ea ecclesia non esset, nisi dignitas quarta sacerdotalis, innixus, ut ait, generali regula, quæ nimur in hac materia potissimum attendenda est distinctio Ordinum juxta c. statuimus de major. & ibi DD. passim. Adeoque cum Archidiaconatus sit dignitas Diaconalis, non potest nec debet exercere munia, quæ spectant ad dignitatem vel præbendam sacerdotalem; nec exinde, quod Archidiaconus pro libitu iuscipiat Presbyterium, possit exercere, quæ sunt destinata dignitatibus & præbendis sacerdotalibus; ed quod qualitas superinducta non sit habenda in consideratione in ordine ad has functiones, in quibus attenditur dignitas, cui per se & ex statuto inest talis Ordo. Neque incongruum sit, unam eandemque personam ob varios respectus censeri diverso jure, & sic unus in uno casu esse maiorem & dignitatem alio, & in alio minus dignum eodem. Pignat. loc. cit. num. 12. citatus Decium in c. sanè, de off. delegat. Tiraquel. de Nobilit. c. 10. num. II. Menoch. conf. 902. num. 71. & seq. Adeoque nec incongruum, minus dignum, qualis est Archipresbyter, ratione administrationis respectu Archidiaconi, præfern in his functionibus magis digne juxta c. Officium. de off. Archid. & Archip. Pignat. cit. nu. 12. citans Nay. Conf. 636. num.

num. i. Menoch. cons. 51. n. 56. &c. incongruum verò & non minus absurdum, Archidiaconum se ingerere in illis functionibus, quæ spectant ex instituto ad Ordinem sacerdotalem, quam Archipresbyter vel Primicerium exercere ea, quæ propria sunt Ordini diaconali. Quia & ait Plu. loc. cit. esse contra jus publicum consuetudinem illam, quâ dignitas diaconalis illa exercet, quæ sunt dignitatis sacerdotalis, pro ut citat Decimum cons. 21. n. 4. & seq. Abbas. Cons. 21. num. 1. & 5. præsertim cum sanctum sit non solum à jure communi, sed & statutario, ue hujusmodi consuetudo attendatur constituta dignitatum distinctione in Sacerdotales, Diaconales, Subdiaconales.

3. Verumtamen in contrarium est manifesta, & in hac materia singularis resolutio Rotæ in Viterbiensi celebrationis Missarum 11. Decemb. 1609. eorum Card. Sacrae. Quam verbotenus recitata videtur apud Barbo. de jur. eccles. t. 24. num. 44. & est in impremis decis. 244. p. 3. recent. ubi resolvitur Archidiaconum, si Sacerdos est; in celebrationi Missarum, Episcopo absente præferendum Archipresbytero. Diciturque idipsum benefundatum auctoritate (nimurum Host. in cap. 1. de off. Archip. quem sequuntur ibi Jo-And. Archid. Burr. Item Bero. Cons. 22. num. 31. l. 1. Tusch. v. Archid. concil. 482. num. 15.) & ratione, nempe quia Archidiaconus simpliciter loquendo est dignior & eminentior Archipresbytero, ideoque illum tam intra, quam extra ecclesiam præcedere debet, ut Barbat. Cons. 5. l. 2. per tot. Conveniens verò sit majestati SS. Sacramenti & decentie ecclesiæ, ut per digniorem celebretur, nisi alias obstat defectus Ordinum. Diluuntur quoque, quæ in contrarium assertuntur, nempe quod hoc munus specialiter demandatum Archipresbytero. c. i. de off. Archip. non enim propterea prohibeat Archidiacono, si ex aliis juris Regulis potest ad illum spectare; cum novum non sit in jure, idem officium competere pluribus ordinative tamen ita ut unus alteri præfatur; ut in terminis celebrationis Missarum Bero. loc. cit. n. 23. Item alterum, quod celebratio Missarum sit ex iis, quæ spectant ad Ordines, in iis verò Archipresbyter sit major Archidiacono, & Sacerdotium per se sit annexum Presbyteratu. Praterquam enim dum Archidiaconus est Sacerdos, eo major est Ordine Archipresbytero, Ordo facetedalis non inest dignitati, sed persona, in cuius anima imprimatur Character, & licet una dignitas requirat personam majoris Ordinis quam altera, non tamen ideo dici possit proptiè, quod una dignitas sit Ordine sacro major altera; adeoque jam parum referat, quod qualitas Sacerdotis sit accidentalis Archidiaconatu; eò quod si considerentur sola dignitates, nullo modo eis inest Ordo sacer; si autem attendantur personæ, utrique inest accidentaliter, unde jam in hoc sunt pares, illa debet præferri, quæ est ceteris est dignior. Ad quam decisionem Rotæ non aliud respondet Fagnanus loc. cit. num. 21. quam: certè obstant jura & fundamenta superius ponderata. Huic quoque sententia & decisioni Rotæ inhæret Lotter. l. 1. q. 16. a n. 144. ubi: in divinis Archidiacono videtur præferri Archipresbyter. Quod tamen provenit ex mea contingentia; quia Archidiaconus non sit presbyter; si enim initiatus sit sacro Presbyter-

ratùs Ordine, & velit ipse celebrare, nihil est, quin etiam in divinis, ipsaque Missa celebrationis præferri debeat, ut docuit Host. Bero &c. & probavit Rota in Viterbiensi. Licet, ut addic Lotter. n. 116. & seq. In hac re semper prævalat consuetudo, ut Host. loc. cit. Ruin. cons. 156. num. 4. l. 4. Seraph. decis. 716. num. 1. quantumcunque repugnet iuri communi, ut idem Seraph. decis. 335. num. 3. & decis. 964. num. 1. modò non ita repugnet, ut sonet in meram corruptelam, ut Abb. cons. 155. num. 11. l. 4.

4. In specie verò ad funera Magnatum impedito Episcopo, vel etiam Sede vacante, Missam solennem celebrare spectare ad Archidiaconum tanquam primam dignitatem, & eo impedito ad secundam dignitatem, & sic gradatim ad alias dignitates; eò quod dignitates illæ præferantur omnibus aliis, etiam Vicario Capitulari in his, quæ spectant ad exercitium Ordinis, tradit Pignat. Tom. 4. cons. 183. num. 9.

Quæstio 667. Quodnam sit Officium Archidiaconi in assistendo & ministrando Episcopo.

R Esp. ad officium Archidiaconi spectat, Episcopo ministrare, ut censuit S. Congreg. Rituum in una Pisauriens. 10. Jun. 1600. Barbos. jur. eccles. l. 1. c. 24. num. 18. & Episcopo solenniter celebraturo, S. Evangelium, si voluerit, legere. Barbos. ibid. Sic in ipsa Ordinatione, & in confektione chrysostomatis & aliis similibus ministrare debet. Barbos. loc. cit. num. 22. in fine, citans c. Acolytus. c. Officiarius. dist. 23. Item Episcopo solenniter celebranti, vel Missam solennem & Vesperas audienti à dexteris assistere debet. Barbos. loc. cit. num. 23. citans Castald. in pr. cerem. l. 1. sect. 8. c. 7. num. 3. Sic debere illum exercere officium presbyteri assistentis cum pluviali Episcopo solenniter celebranti juxta plures S. Cong. Rituum responsiones, ait Pignat. To. 4. cons. 183. num. 7. Barbos. loc. cit. num. 50. ubi etiam, quod debeat Episcopo candelam & palmam benedictam ministrare, si sit in sacerdotali Ordine, ut Cong. Rituum in Reatina. 10. Jan. 1609. & ex quo Archidiaconus debet exercere officium presbyteri assistentis, etiam debere illum assistere Episcopo prædicanti, ceremoniale. l. 2. c. 8. disponente de Missa solenni Episcopo celebrante, quod Episcopo prædicante ad ejus dexteram sedere debet presbyter ille assistens, & sic ille idem assistens celebrationi Missæ. Pignat. loc. cit. num. 10. Verum quod ad assistentiam illam, quæ in officio presbyteri assistit Episcopo solenniter celebranti supponunt AA. Archidiaconatum esse primam dignitatem; & ubi talis non est, non competere id Archidiacono, sed primæ dignitati. Sic enim exp̄lē Barbos. cit. num. 50. Archidiaconus, si sit prima dignitas, debet exercere officium presbyteri assistentis &c. Pignat. cit. n. 7. Archidiaconus prima dignitas, debet exercere officium presbyteri assistentis Episcopo pontificaleiter celebranti; & illa assistentia semper facienda est à prima dignitate, quocumque nomine nuncupetur. Unde absente aut impedito Archidiacono, ea procul dubio pertinet gradatim ad alias dignitates, & demum ad Canonicos, ut S. Cong.